

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX KADENCJA

Warszawa, dnia 9 maja 2019 r.

Druk nr 1170 X

DODATKOWE SPRAWOZDANIE

KOMISJI USTAWODAWCZEJ

(wraz z zestawieniem wszystkich wniosków)

o projekcie uchwały upamiętniającej prof. Karola Modzelewskiego

Senat na 78. posiedzeniu w dniu 9 maja 2019 r. – po przeprowadzonym drugim czytaniu – zgodnie z art. 81 ust. 3 i 4 w związku z art. 84 ust. 4 Regulaminu Senatu skierował projekt uchwały do Komisji Ustawodawczej.

Komisja na posiedzeniu w dniu 9 maja 2019 r. ustosunkowała się do zgłoszonych w toku dyskusji wniosków.

Komisja poparła wniosek zawarty w druku 1170 X zestawieniu wniosków i wnosi o jego przyjęcie przez Senat wraz z jednolitym projektem uchwały zawartym w druku nr 1170 S.

Przewodniczący Komisji
Ustawodawczej
(-) Stanisław Gogacz

ZESTAWIENIE WNIOSKÓW

do projektu uchwały upamiętniającej prof. Karola Modzelewskiego

- treść uchwały otrzymuje brzmienie:

„Z wielkim żalem i smutkiem Senat Rzeczypospolitej Polskiej przyjął wiadomość o śmierci prof. Karola Modzelewskiego, wybitnego Polaka, kawalera Orderu Orła Białego i Krzyża Kawalerskiego Orderu Odrodzenia Polski, senatora I kadencji odrodzonego Senatu, członka Polskiej Akademii Nauk, doktora honoris causa Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, laureata Nagrody Fundacji na rzecz Nauki Polskiej i Nagrody Literackiej „Nike”. Dorobek naukowy sytuuje Karola Modzelewskiego, jako historyka, w gronie wybitnych uczonych polskich na miarę europejską.

W 1968 r., gdy władze zakazały wystawiania „Dziadów” Mickiewicza, organizował wiece studentów. Wzywał do „niepodległości bez cenzury”.

Od początku był jedną z głównych postaci tworzących największy ruch społeczny i niepodległościowy w historii Polski – Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”. Był pomysłodawcą nazwy dla Związku, która stała się symbolem w skali światowej walki o wolność i prawa człowieka. W okresie legalnej działalności Związku był autorem licznych uchwał formujących jego doktrynę.

Cechowała go niezwykła wrażliwość społeczna, reagował na krzywdę ludzką i wykluczenie. Za tak bezkompromisową postawę zapłacił wysoką cenę. Reżim komunistyczny pozbawił go wolności na ponad 8 lat, a po wyjściu z więzienia uniemożliwiono mu pracę naukową w Warszawie.

W wolnej Polsce wybrał drogę nauki, choć nie przestał zabierać głosu w obronie demokracji, tolerancji, swobody badań naukowych.

Do końca swego życia pozostał człowiekiem lewicy. Był

Poprawka
senatorów:
J. Rulewskiego,
B. Klicha,
P. Zientarskiego,
G. Sztark,
B. Zdrojewskiej,
L. Czarnobaja,
M. Poślednika,
P. Wacha,
S. Rybickiego,
A. Kobiaka,
P. Florka,
W. Sługockiego,
J. Rotnickiej
poparta przez
komisję

skromny, uczynny, niezwykle pracowity, oddany służbie społeczeństwu. Studenci potwierdzają jego niepospolitość i otwartość jako wykładowcy.

Przed śmiercią wydał autobiografię pt. „Zajeźdźmy kobyłę historii. Wyznania poobijanego jeźdźca”, tłumaczoną na inne języki.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej oddaje hołd wielkiemu patriocie, nieugiętemu w walce o wolność, demokrację i prawa obywatelskie naukowcowi, człowiekowi, który dobrze zasłużył się Polsce.

Pozostanie w naszej pamięci!

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.